

Diplomová práce zachycuje vznik a vývoj oboru indonesistika na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy zejména mezi roky 1953–1974. Cílem práce je přiblížit dějiny oboru a osudy aktérů tohoto pracoviště (pedagogů, absolventů, spolupracovníků) v širším dobovém kontextu. Vzhledem k absenci sekundární literatury na dané téma diplomová práce čerpá z archivního a orálně-historického výzkumu. Obor se na FF UK etabloval na počátku padesátých let a mezi výše zmíněnými roky ho dokončily tři ročníky absolventů. Ačkoliv je historie oboru klíčově spjata s FF UK, zásadní bylo také působení některých indonesistů v Orientálním ústavu ČSAV. Stejně tak zmíněné časové vymezení není možné chápat zcela striktně, obor indonesistika má kořeny v době meziválečné a válečné, kdy Prahou putovali první mluvčí malajštiny, či chceme-li indoněštiny, jazyka, který byl přijat za jazyk indonéské národní jednoty. Rok 1974, kdy byla možnost studia přerušena, nemusel znamenat zásadní oborový mezník. Další výzkum pravděpodobně ukáže, že je třeba se v této souvislosti zabývat dějinami oboru až do devadesátých let. Diplomová práce je rámována kapitolami obecnějšího charakteru (např. proměny a dynamika vnitřní a zejména zahraniční politiky Československa, některé důležité mezníky indonéských dějin, historie československo-indonéských vztahů, a to vše na pozadí studené války).